

Er Xotin baxti, registered version of TotalDocConverter

Xotin lampochkaga bolasining paypog'ini kiydirib, tavonini yamab o'tirardi. Er divanga yonboshlab beozor mudrardi. Xotin erining mudrashini tarqatmoqchi bo'lib, biron gap o'ylab topaman deydi-yu, gap o'lgir kela qolmaydi. U o'ylab-o'ylab oxiri bir gap topgandek bo'ldi.

- Hoy, er, muncha mudraysiz? Mundoq erkaklarga o'xshab qiziq-qiziq gaplardan aytib kuldiringiz-chi.

Er bir ko'zini arang ochib esnadi-da, eshik g'ichillaganga o'xshash g'alati tovushda po'ng'illadi.

- Ha, qiz bolamiding-ki...

U shunday dedi-yu, yana ko'zini yumdi.

- Shoshmang, shoshmang, ko'zingizni oching. Mabodo o'n sakkiz yashar yigit bo'lib qolsangiz, nima qilardingiz? Yana o'zimga uylanarmidingiz?

Er ensasi qotgandek joyidan qo'zg'aldi. Erinchoqlik bilan divanga chordana qurib oldi-da, labining bir tomoni bilan iljaydi.

- Bu masalani durustroq o'ylab ko'rish kerak bo'ladi. Qani endi o'sha o'n sakkiz yoshim qaytib kelsa, o'zim bilardim-a, o'zim bilganim shuki, senga uylanmasdim, Voobshe, uylanmasligim ham mumkin.

Erning birdan faylasufligi tutib ketdi.

- Agar inson bolasiga ikki marta yashash imkoniyati berilsa, ko'p xato ishlar to'g'ri bo'lib ketardi. Mana, o'pkamning mazasi yo'q, bu nimadan, papirosdan. Birinchidan, shu qurib ketgurni chekmasdim. Mana, oshqozonimning mazasi yo'q. Nimadan, ichkilikdan. Ikkinchidan, shu aroq o'lgurni ichmasdim. Ko'rib turibsanki, asabimning mazasi yo'q, buning nimadanligini bilmaysan-a, bilmaysan. Bu sening javringdan. O'n sakkiz yoshga sirpanib qaytib tushib qolsam, eng birinchi qiladigan ishim senga uylanmaslik. Mabodo o'zingta uylanadigan bo'lsam, oldingga qo'yadigan shartlarimni bitta obshiy daftarga erinmay yozib chiqardim. Masalan, unda shunaqa shartlar bo'lardi:

"Dazmol bosishni bilasizmi, jonim? Piyoz to'g'ragan pichoqda qovun so'ymaysizmi? Tugma degan jonivorni qadashni bilasizmi? (Voobshe, tugmaning teshigi qaerdaligini bilasizmi?) Telefonning qulog'i sizdan bo'shaydimi? Ulama sochni uydayam taqib yurmaysizmi? Biron joyga mehmonga boradigan bo'lsak, vaxliroq kiyinib olish qo'lingizdan keladimi? Biron yili kurort degan joydan qolasizmi? Mehmon kelsa hammadan oldin to'rga chiqib olib, ishni menga tashlab qo'ymaysizmi? Yopkan noningizdan qil chiqmaydimi? Majlisdan, yo'q, voobshe, kech kelganimda kostyumimning yoqasini hidlab ko'rmaysizmi? Xullas, meni tinch qo'yasizmi yo'qmi?.."

Mana shu shartlarga ko'nsang o'zingga uylanardim. Bo'lmasa kimga uylanishni, baraka topkur, o'zimga qo'yib ber!

Xotin xandon tashlab kuldi. Uning bu kulgisida alam bilan zaharxanda aralashga o'xshardi. Er yana tilga kirdi.

- Xo'sh, endi sen ayt. Mabodo, falakning gardishi aylanib, sen o'n sakkiz yashar qiz bola bo'lib qolsang yana o'zimga tegarmiding? Bilaman, albatta o'zimga tegarding, mendaqa tayyor er, voobshe, mendaqa laqma er kosmosda ham, yerda ham topilmaydi. Endi xotin tilga kirdi.

- Mabodo atom bombasini bir yelkamga, vodorod bombasini bir yelkamga osib qo'yib, shu Sotimxo'jaga tegmasang, hozir portlatvoraman desa, portlatvor-e, jonim rohat oladi, derdim.

Er ikki ko'zini soqqadek dum-dumaloq qilib, "voy-bo'y" deb yuborganini bilmay qoldi.

- Agar yaxshilikchasiga, shunga tegasanmi, deb so'rashsa oltita odamni guvoh qilib, uch tom kitobga sig'adigan shartlarni oldingizga ko'ndalang qilib qo'yardim. Shartlarim mana bundoq bo'lardi:

"Singlingizga meni yomonlamaysizmi? Kayf ustida bog'chadan o'zingizniki qolib birovning bolasini yetaklab kelmaysizmi?

Papiros kulini gilamga tashlamaysizmi? Echki go'shti bilan qo'y go'shtining farqini bilasizmi? Dugonalarim mehmonga kelganda to'rga chiqib, suyalib o'tirib olmaysizmi? Mast bo'lib qolib, meni tanimay, o'zimni o'zimga yomonlamaysizmi? Tish cho'tkasi bilan brezent botinkangizni tozalamaysizmi? Sakkizinchi martning nima ekanini bilasizmi? Majlisdan kelganingizda yon cho'ntagingizdan ikkita kino bileti chiqmaydimi? Maosh olganda paypoqqa pul bekitmaysizmi? Mensiz mehmonga borganingizda galstugingizni teskari taqib tong otarga yaqin kelmaysizmi?.."

Er "voydod", deb o'rnidan turib ketdi. Xotin yana davom ettirmoqchi edi, er qo'lini ko'ksiga qo'yib, tavba qildim, deganga o'xshash g'alati ko'z suzdi. Yo'q, xotin bo'sh kelmadi. Oxir er tiz cho'kib xotining etagini o'pdi.

- Jon xotin, o'rgilay xotin, endi bas qil. O'n sakkiz yoshga qaytib tushmay men o'lay. Voy-bo'... ichingda shuncha darding bormidi!

Qo'y endi, kechqurun majlisga boradigan odamman, nastroenamni buzma.

Xotin ikki qo'lini beliga tirab engashdi:

- Nima, bugun dam olish kuni, qanaqa majlis bo'ladi?!

Er nima deyishini bilmay, ko'zlarini pipiratib turib qoldi.

(Tamom, davomi yo'q)